

DARMO 1/2 ROUTI - II.

ĀĀEtrtek, 19 ĀĀervenec 2018

2. BruĀĀĀĵk - V dobĀĀ studiĀĀ jsem se dĀĀky touze po samostatnosti plĀĀcala po nejrĀĀznĀĀjĀĀch podnĀĀjmech. Jeden byl lepĀĀĀ- neĀĀ3/4 druhĀĀ1/2. V prvnĀĀ-m byla hroznĀĀj zima, v dalĀĀĀ-m snad stĀĀĀdo slonĀĀ, kterĀĀ mi vĀĀĀnĀĀ dupalo nad hlavou a tĀĀmetĀĀ-m pro zmĀĀnu mravenci. Ti sice nedupali, ale i kdyĀĀ3/4 jsem se jich snaĀĀ3/4ila vĀĀjemoĀĀ3/4nĀĀ zbavit, byli ĀĀplnĀĀ vĀĀjude. zvĀĀĀĀĀĵtkĀĀch jsem sice touĀĀ3/4ila, ale tyhle chlapĀĀky jsem tĀĀ-m zrovna nemyslela.

PoslednĀĀ- podnĀĀjem byl nejkratĀĀĀ- a nejhroznĀĀĀ-. To jsme si s kamarĀĀĀdkou NatĀĀĀliĀĀ- pronajaly pĀĀĀknou garsonku v blĀĀ-zkosti centra Brna. Poloha ideĀĀĀlnĀĀ-, protoĀĀ3/4e jsme tam obĀĀĀ mĀĀly jak ĀĀĵkolu, tak brigĀĀĀdu. Asi ĀĀtyĀĀĀmetiletĀĀ1/2 majitel pĀĀĀsobil sympaticky, a zdĀĀĀilo se, ĀĀ3/4e s nĀĀ-m bude rozumnĀĀj domluva. OvĀĀjem zdĀĀĀĀnĀĀ- nĀĀĀkdy klame. NetuĀĀĀily jsme, ĀĀ3/4e pan domĀĀĀcĀ-mĀĀj pĀĀĀedstavu, jak si se studentkami bude chodit uĀĀ3/4Ā-vat. Zjevoval se v bytĀĀĀ pod nejrĀĀznĀĀĀjĀĀ-mi zĀĀĀminkami a vedl nepĀĀĀĀĀ-jemnĀĀĀ dvojsmyslnĀĀĀ ĀĀĀeĀĀi. Jednou odpoledne pĀĀĀĀĀĀel, kdyĀĀ3/4 se NatĀĀĀlie zrovna koupala. NevidĀĀĀ mĀĀĀ, protoĀĀ3/4e jsem v tu chvĀĀli byla na toaletĀĀĀ, a tak si myslel, ĀĀ3/4e nejsem doma. Vlezl za NatĀĀĀliĀĀ- do koupelny a zaĀĀĀal ji ve vanĀĀĀ osahĀĀĀvat. JeĀĀela jako o ĀĀĀivot, tak jsem jĀĀ- spĀĀĀ chala na pomoc. KdyĀĀ3/4 jsem tam vtrhla, Natka se choulila ve vodĀĀĀ a zaskoĀĀĀenĀĀĀmu ĀĀtoĀĀĀnĀĀ-kovi zaĀĀĀly ĀĀĀlehat z oĀĀĀ- nenĀĀĀvistnĀĀĀ blesky.

ĀĀĀAbyste se nezblĀĀĀznily,
urĀĀĀitĀĀĀ jdete s kdekĀĀ1/2m a najednou budete dĀĀĀlat cavyky?ĀĀĀ

OdstrĀĀĀil mĀĀĀ a chvatnĀĀĀ
odchĀĀĀzel z bytu.

Ve dveĀĀĀĀ-ch se jeĀĀĀitĀĀĀ otoĀĀĀil:
ĀĀĀvĀĀbec, sbalte se a vypadnĀĀĀte odsud, krĀĀĀvy!ĀĀĀ

ZĀĀstaly jsme jako opaĀĀĀenĀĀĀ.
Abychom se vyhnuly dalĀĀĀ-m podobnĀĀ1/2m zĀĀĀĀĀitkĀĀ-m, radĀĀĀji jsme nĀĀĀsledujĀĀ-cĀĀ-ho dne byt opravdu opustily.

SedĀĀĀly jsme v naĀĀĀĀ- oblĀĀ-benĀĀĀ
kavĀĀĀrnĀĀĀ VenuĀĀĀi a obloĀĀĀenĀĀĀ zavazadly pĀĀĀemĀĀ1/2ĀĀĀlely, kam se tak narychlo vrtne.
ObvolĀĀĀvaly jsme inzerĀĀĀity, kamarĀĀĀdky na kolejĀĀ-ch a vyptĀĀĀvaly se znĀĀĀmĀĀĀch, kteĀĀĀĀĀ-
postupnĀĀĀ pĀĀĀĀĀĀĀzeli. RĀĀznĀĀĀ nĀĀĀm radili, ale nic konkrĀĀĀĀtnĀĀĀ-ho se poĀĀĀĀĀĀd nerĀĀĀsovalo.

ĀĀĀMĀĀĀ3/4ete se zatĀĀ-m nastĀĀĀhovat
ke mnĀĀĀ do aĀĀasuĀĀĀ, ozval se z niĀĀĀeho nic Michal ZboĀĀĀĀil, kterĀĀ1/2 do tĀĀĀ doby vypadal,
ĀĀ3/4e se o nĀĀĀs vĀĀĀbec nezajĀĀ-mĀĀj. Zato on mĀĀĀ zajĀĀ-mal uĀĀ3/4 docela
dlouho. MyslĀĀ-m, ĀĀ3/4e od tĀĀĀ doby, co jsem s nĀĀ-m na ĀĀplnĀĀĀm zaĀĀĀĀĀĀku svĀĀĀho
studia ĀĀĀurnalistiky dĀĀĀlala rozhovor. MladĀĀ1/2, ale jiĀĀ3/4 uznĀĀĀĀvanĀĀ1/2 scĀĀĀnograf, kterĀĀĀmu
se krĀĀĀsnĀĀĀ smĀĀĀly oĀĀĀi, ve mnĀĀĀĀ vyvolĀĀĀval zvlĀĀĀĀĀtnĀĀĀ- vibrace. MĀĀĀlo to jen jednu chybu
ĀĀĀ ĀĀĀil s hereĀĀĀkou Ivetou StrĀĀĀnskou. ZĀĀstala jsem na Michala nevĀĀĀĀĀĀ-cnĀĀĀĀ koukat a v
hlavĀĀĀ mi to ĀĀĀrotovalo. VĀĀĀdyĀĀĀ v tom atelieru pĀĀĀmece bydlĀĀĀ- se svou pĀĀĀĀĀĀĀtelkynĀĀĀ-, tak
co to mĀĀĀ znamenat?

Nejsem se nadechla k nějakému dotazu, protože jsem měla: "Mám te naplňovanou práci ve Francii, tak tam můžete zůstat klidně a do prázdnin. Já jsem od vás nechci, ale mám jednu podmínku."

Natálie, která Michala moc neznala, po něm loupla o vína. Jak slyšela o zájmu a o podmínce, určitě si hned vzpomněla na chlapíka bytího.

"Jakou podmínku?" zeptala jsem se.

"Budete se starat o Brušájků."

Brutus, zvaný Brušájk, byl statný boxer, který patřil k ivetě.

"To není problém," vyhrkla jsem nadšeně, "navíc tady Natálie studuje veterinu, tak bude má psisko patřmo odbornou péčí. Iveta jede s tebou do Francie?"

"Ne, před měsícem jsme se rozešli. Je teď v Americe a dohodli jsme se, že ten její podstavec zůstane zatím u mě, než se vrátí."

Přikyvovala jsem a srdáko se mi tetelilo radostí, že je Michal volný. Tedy snad.

"Jestli chcete, holky, můžeme tam zajít rovnou. Večer už musíme být v divadle. Je to kousek od Lušánek, za chvíli jsme tam."

Vzal jsem dvě nejvážnější tašky a vykročil. My, ovšem, jsme zbytečně zavazadel, cupitaly za mě.

"Pojďte se na něco podívat," otočil se na mě a potom strhl ze sloupu nějaký lůstek, "žertem jsem psal, když se Brušájk minulý den zabýhl."

Na lůstku stálo, že se ztratil zlatý boxer a hlavně tam bylo zděrazněno zvláštní znamení - "nestoj mu levé ucho. Některým vtipákům k tomu jsem psal: "Hlavně, že stojte tobě", volel jsem Zasmáli jsme se tomu a z Michala pak vylezlo, že Brušájk vlastně po příchodu poslouchá jen Ivetu, takže je s měm trochu tšájk - po příchodu - zeně. Jak vypadá trochu

táhájká-, to jsme mály teprve poznat. Pátivedl nájs ke Ätyápatrovámu secesná-mu Áinákú. ProÁli jsme domem, pak bylo pájr schodá dolá a proti nim velká dveá do zahrady. ParÁjda! Napravo se vchájzelo do Michalova krÁlovstvÁ-. Pátvedl nájm jednopokojová½ byt, která½ byl pájipojen k velkámu atelieru, plnámu nájvrhá divadelná-ch scÁn v rá znÁm stÁjdiu vÁ½voje.

BruÁjk nájs pámivá-tal jako stará známá.

ÄžMiluje Áenská, dareba. Jáj myslÁ-m, Áe to s ná-m v pohodÁ zvlÁjdnete. HlavnÁ ho venku nepouÁjtÁjte z vodÁ-tka, jinak zdrhne.Ä

Potom nájm Michal dal potáebná instrukce ohledná bytu, sloÁenek, krmenÁ- psa a zbyteánáho pohybu v atelieru. ÄžJeÁjtÁ BruÁjka skoÁÁ-m vyvenÁit, neÁ se tady rozkouÁjíte, ale pak uÁ musÁ-m mazat do divadla.Ä Vybalily jsme si pájr vÁcÁ- a slastná odpÁÁ- valy na velká letiÁjti, která zabÁ-ralo snad Átvrtinu má-stnosti. Bylo plná polÁjtÁjÁ- a u zdÁ- obestavÁná soustavou skÁÁ-nÁk a polic.

ÄžTo je snad sen,Ä rozplÁ½vala se NatÁlie, Äetady se dáj bydlet celÁ½ den v posteli.Ä

ProhlÁdla zÁjsoby v ledniÁce, namÁchala pro kaÁdou drink a uvelebila se znovu v polÁjtÁjÁ-ch.

ÄžTy, Heleno, nezdÁj se ti, Áe nájak dlouho nejdou, kdyÁ Michal potÁjíd tolik spÁchal?Ä

NeÁ jsem staÁila odpovÁdÁt, ozval se z chodby rájmus, kÁmik a ÁjtÁkot. VybÁhly jsme z bytu. Michal leÁel na zemi, ruku vraÁenou pod dveámi na zahradu, zatÁnal zuby bolestÁ- a mezi nimi cedil nadÁjvky. BruÁjk skÁjkal kolem v bezmeznÁm nadÁjenÁ-, Áe pájnÁÁek vymyslel nájakou novou hru. KdyÁ se Michal posbÁ-ral, tak se ukÁjzalo, Áe utrpenÁ- mu pá sobil malÁÁek levÁ ruce, která½ nájak divná odstÁjval.

ÄžCo jsi dálal, prosÁ-m tá?Ä zeptaly jsme se táomÁjÁ souÁasnÁj.

ÄžChtÁj jsem kopnout psa do prdele,Ä konstatoval suÁje Michal a vypil narÁjz máj drink. ÄžMná se totiÁ½ venku vysmeklo vodÁ-tko z ruky, BruÁjk zaÁal utÁ-kat, májlem ho páejelo auto a pak jsem ho nemohl chytit. ÁÁ-lenÁ máj vytoÁil. KdyÁ uÁ jsm nakonec byli tady v domÁ, tak se zastavil nad támi páti schody a jáj to Áplná vidÁj. V tom vzteku jsem si páedstavil, Áe ho ze zadu nakopnu, on sletÁ- z tách schodá a rozplÁjce se u dveá do zahrady. Jako v kreslenÁm filmu. Tak jsem se napÁjhnul a kopnul, jenÁe BruÁjk se dal v tom momentÁ do pohybu. ProstÁj uhnul, jáj jsem promÁjchnul naprájzdo a dopadl jsem páesnáj tak, jak jsem to naplájnoval jemu. Ta ruka pod dveámi, to uÁ byl bonus."

â€ŽTo mĂĀj za to, ĂĀe jsi chtĂĀl
ublĂĀ-ĂĀit nĂĀmĂĀ tvĂĀĂ™i,â€œ chechtala jsem se, zatĂĀ-mco do sebe Michal obrĂĀtil i druhou
sklenici.

â€ŽNemĂĀl bys pĂĀ-t, budeĂĀj muset
zajet k doktorovi,â€œ upozorĂĀovala NatĂĀlie a prohlĂĀ-ĂĀela Michalovi ruku.

â€ŽBudeĂĀj taky doktorka, tak s
tĂĀ-m nĂĀco dĂĀlej. NemĂĀjme teĂĀ. Āas nĂĀkam jezdit.â€œ

â€ŽTo se musĂĀ- reponovat,â€œ
prohlĂĀsila NatĂĀlie a pro jistotu do sebe taky kopl panĂĀjka.

Chvilku Michalovi s malĂĀ-ĂĀkem
manipulovala a mnĂĀ pĂĀ™ipadalo, ĂĀe je najednou nejdelĂĀjĂĀ- ze vĂĀech prstĂĀ. NaĂĀjla
jsem mezitĂĀ-m IĂĀkĂĀrniĂĀku a vyrobily jsme vĂĀ½stavnĂĀ- dlahu. Michal vĂĀjak najednou
pojal myĂĀjlenku, ĂĀe je tĂĀ™eba vĂĀc dotĂĀjhnout aĂĀ do konce, tak rozmĂĀ-chal v
hrnku sĂĀjdru a celĂĀ½ ĂĀtvar umĂĀlecky zaplĂĀcal. Pak byl teprve sĂĀjme se sebou
spokojen.

â€ŽKdyby nĂĀco, tak volejte!â€œ
mĂĀjvnul sĂĀjdru mezi dveĂĀ™mi a zmizel.

Nakonec volal jeĂĀtĂĀ v noci
sĂĀjme. Z nemocnice. MalĂĀ-ĂĀek pĂĀ™iĂĀjel k sobĂĀ, zaĂĀal otĂĀkat a straĂĀnĂĀ bolet, jak ho
ta sĂĀjdra tiskla. Michal musel svĂĀc umĂĀlecko dĂĀlko rozbĂĀ-t kladivem pĂĀ™ĂĀ-mo na tom
bolavĂĀm prstĂĀ, aby se mu ulevilo. Potom ho teprve kolegovi odvezli do
nemocnice. BruĂĀĂĀjk se mnou od prvnĂĀ- noci
spĂĀjval v posteli. VĂĀdycky jsem ho odkĂĀjzala na pelech, ale jakmile mĂĀl pocit, ĂĀe
uĂĀ spĂĀ-m, stoĂĀil se mi na krajĂĀ-ĂĀek postele k nohĂĀjme a pak se pomaliĂĀku rozpĂĀ-nal a
rozpĂĀ-nal, aĂĀ jsem byla nakonec jĂĀj v malĂĀm klubĂĀ-ĂĀku a on pĂĀknĂĀ nataĂĀenĂĀ½. NatĂĀlie
se mi smĂĀjla, protoĂĀe si spala pohodlnĂĀ. K nĂĀ- BruĂĀĂĀjk nikdy nevlezl.

TakĂĀ mĂĀl uĂĀlehtilou zĂĀjlibu
v literatuĂĀ™e. ZĂĀjradnĂĀ vĂĀjak svĂĀ½mi zuby ĂĀetl knihy, kterĂĀc jsme zrovna mĂĀly
rozeĂĀtenĂĀc i my. Konce mnoha detektivek mi zĂĀstaly navĂĀdy utajeny, protoĂĀe po
BruĂĀĂĀjkovi uĂĀ se ĂĀetlo jen velmi obtĂĀ-ĂĀnĂĀ. KdyĂĀ navĂĀc NatĂĀlie seĂĀral uĂĀ
ĂĀtvrtĂĀj skripta, doĂĀjla jĂĀ- trpĂĀlivost a odstĂĀhovala se na koleje.

PoslednĂĀ- Brutovou vĂĀtĂĀjĂĀ- akcĂĀ-
bylo, kdyĂĀ seĂĀral postel. PĂĀ™iĂĀjla jsem z pĂĀ™ednĂĀjĂĀky a v bytĂĀ bylo zasnĂĀĂĀeno.
Velkou molitanovou matraci rozcupoval na maliĂĀkĂĀc kousky a roznosil je pĂĀknĂĀ
rovnomĂĀrnĂĀ po celĂĀm koberci. VrtĂĀl svĂĀ½m kupĂĀ-rovanĂĀ½m pahĂĀ½kem a ĂĀekal na pochvalu
â€œ byl pĂĀ™ece tak pilnĂĀ½... PochvĂĀjila jsem ho sloĂĀenĂĀ½mi
novinami a pak jsem mu dlouze promlouvala do duĂĀje. NaklĂĀjnĂĀl hlavu na stranu,
kroutil tĂĀ-m svĂĀ½m rozplĂĀjclĂĀ½m ĂĀumĂĀkem a tvĂĀĂ™il se neskuteĂĀnĂĀ legraĂĀnĂĀ. Od tĂĀc
chvĂĀle jsem ho brala radĂĀji vĂĀjude s sebou a on se ode mĂĀ ani nehnu. ĂĀjdnĂĀc
vodĂĀtko uĂĀ jsem nepotĂĀebovali. MIA KOBOSILOVĂĀ

